

Kapitola 5. SLAR - gradientní metody

Metody na řešení SLAR

- přímé (GEM, metoda LU-rozkladu) ✓
- iterační (Jacobiova m., Gauss-Seidelova m., metoda SOR) ✓
- gradientní

Motivace

Uvažujme kvadratickou funkci reálné proměnné x :

$$f(x) = \frac{1}{2}ax^2 - bx + c, \quad a > 0.$$

Nutná a postačující podmínka minima funkce ($f'(x) = 0$) má tvar

$$ax = b.$$

To znamená, že místo řešení lineární rovnice můžeme řešit úlohu najít minimum konvexní kvadratické funkce $f(x)$ (obě úlohy mají stejná řešení).

Uvědomme si, že v případě funkce více proměnných je třeba splnit další podmínky kladené na matici soustavy \mathbf{A} , abychom zaručili konvexnost příslušné kvadratické funkce.

Uvažujeme soustavu (kde matice \mathbf{A} je symetrická, pozitivně definitní)

$$\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$$

Dále uvažujeme kvadratickou formu, tzv. **energetický funkcionál**

$$F(\mathbf{x}) = \frac{1}{2} \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{b}^T \mathbf{x}.$$

Platí

$$\text{grad } F(\mathbf{x}) = \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{b}.$$

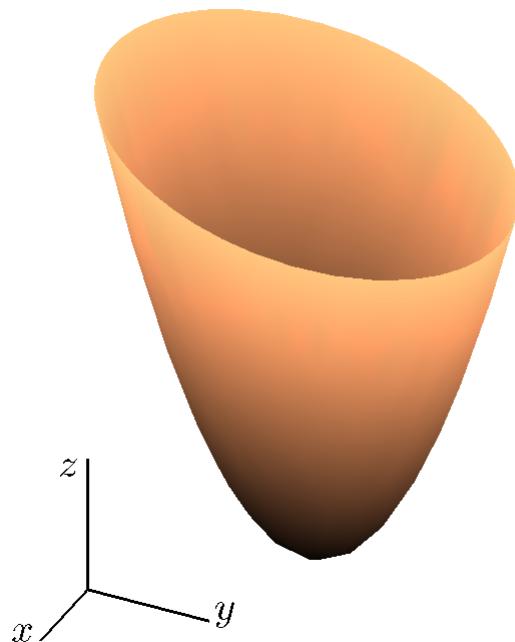
Funkce $F(\mathbf{x})$ je konvexní a kvadratická $\Rightarrow F(\mathbf{x})$ má globální minimum a pro bod minima $\tilde{\mathbf{x}}$ platí

$$\text{grad } F(\tilde{\mathbf{x}}) = \mathbf{A} \tilde{\mathbf{x}} - \mathbf{b} = \mathbf{0}.$$

Bod minima $\tilde{\mathbf{x}}$ je tedy řešením soustavy $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$.

Poznámka: Úlohy najít bod minima funkce F a řešit soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$ jsou ekvivalentní.

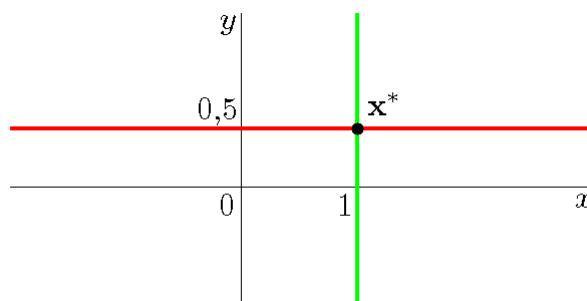
Poznámka: V případě soustavy 2 rovnic si lze udělat geometrickou představu, neboť pro $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^2$ je grafem funkce $F(\mathbf{x})$ eliptický paraboloid, jehož vrstevnice jsou elipsy. Minima $F(\mathbf{x})$ se nabývá ve vrcholu paraboloidu.

Příklad 1

Uvažujme velmi jednoduchou soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 25 & 0 \\ 0 & 16 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 25 \\ 8 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}^* = \begin{bmatrix} 1 \\ 0,5 \end{bmatrix}.$$

Odpovídající kvadratická funkce je

$$F(\mathbf{x}) = \frac{1}{2}\mathbf{x}^T \mathbf{A}\mathbf{x} - \mathbf{b}^T \mathbf{x} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} x & y \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 25 & 0 \\ 0 & 16 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 25 & 8 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} = \frac{1}{2}(25x^2 + 16y^2) - 25x - 8y.$$

Vrstevnice (hladiny):

$$F(\mathbf{x}) = c$$

$$\frac{1}{2}(25x^2 + 16y^2) - 25x - 8y = c$$

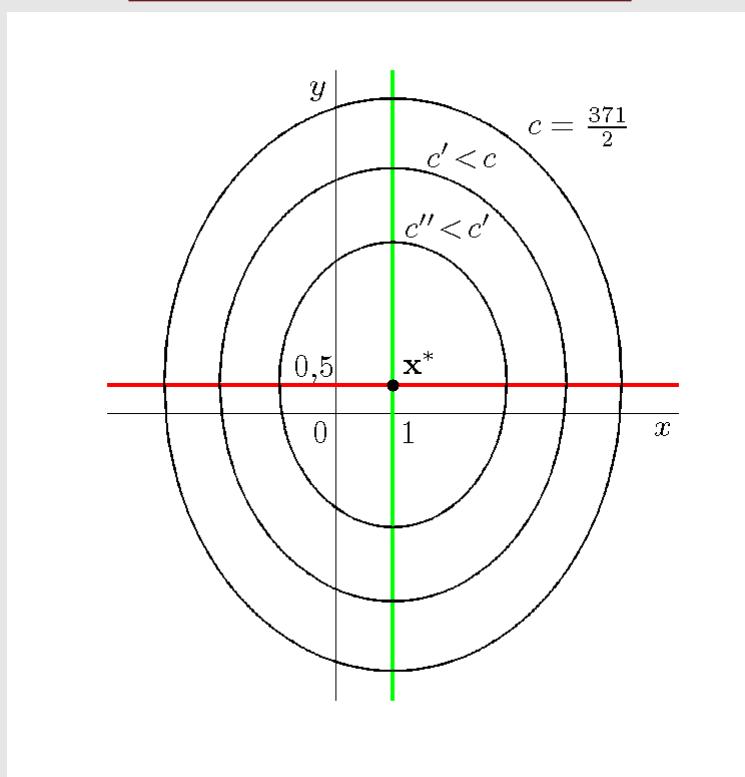
$$25x^2 + 16y^2 - 50x - 16y = 2c$$

$$25(x-1)^2 - 25 + 16(y-\frac{1}{2})^2 - 4 = 2c$$

$$25(x-1)^2 + 16(y-\frac{1}{2})^2 = 2c + 29$$

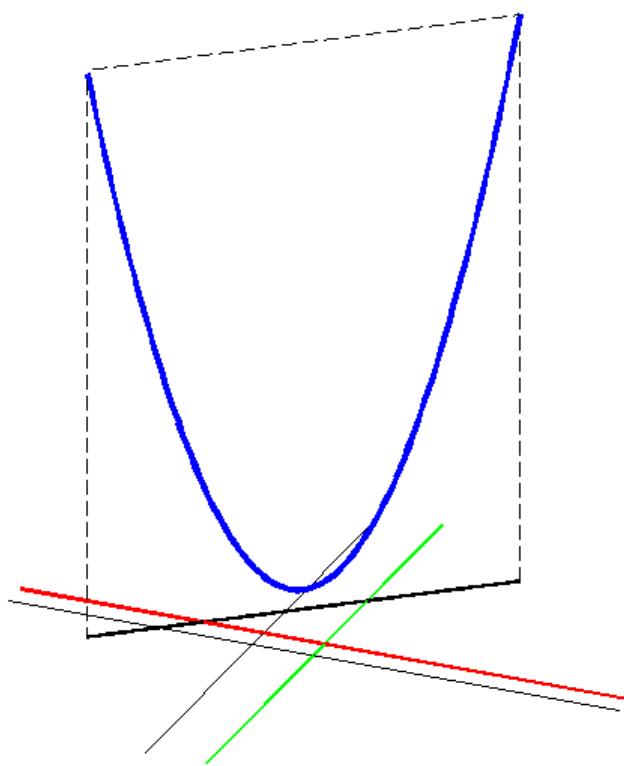
např. pro $c = \frac{371}{2}$:

$$\frac{(x-1)^2}{4^2} + \frac{(y-\frac{1}{2})^2}{5^2} = \frac{2c+29}{400} = 1$$

Řezy svislou rovinou $y = px + q$

$$\begin{aligned}
 F(x) &= \frac{1}{2}(25x^2 + 16y^2) - 25x - 8y = \frac{1}{2}(25x^2 + 16(px + q)^2) - 25x - 8(px + q) = \\
 &= \frac{1}{2}(25x^2 + 16(p^2x^2 + 2pqx + q^2)) - 25x - 8(px + q) = \\
 &= \underbrace{\left(\frac{25}{2} + \frac{16}{2}p^2\right)}_{>0} x^2 + (16pq - 25 - 8p)x + 8q^2 - 8q
 \end{aligned}$$

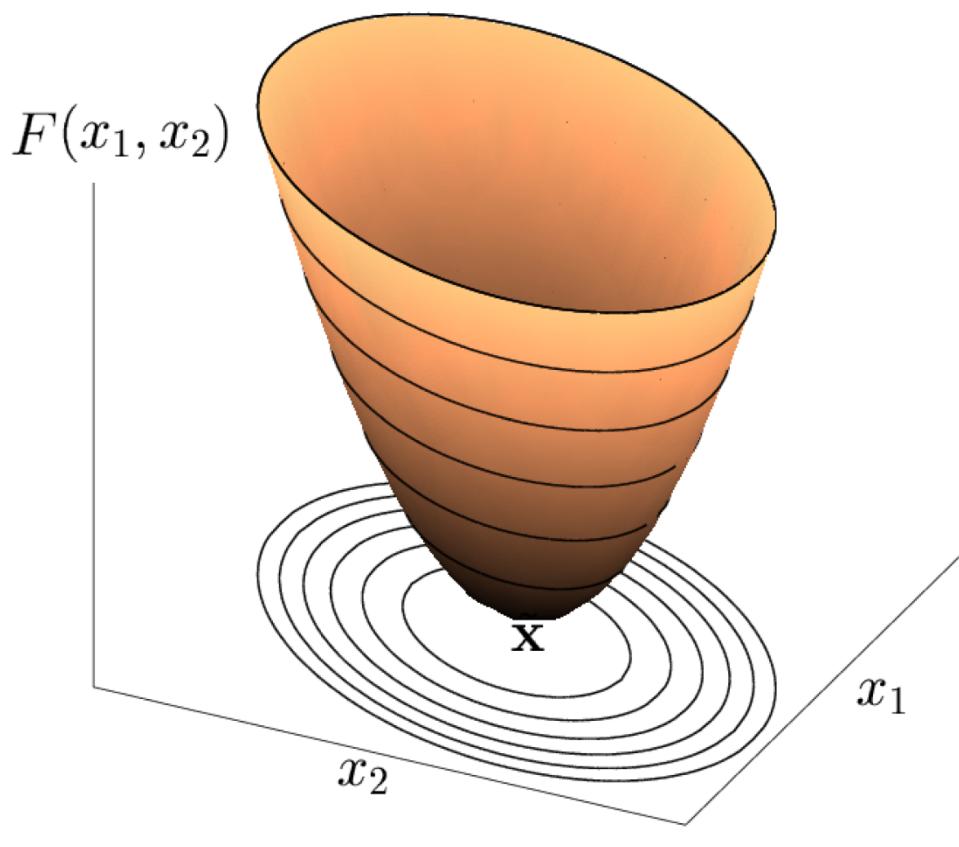

Princip

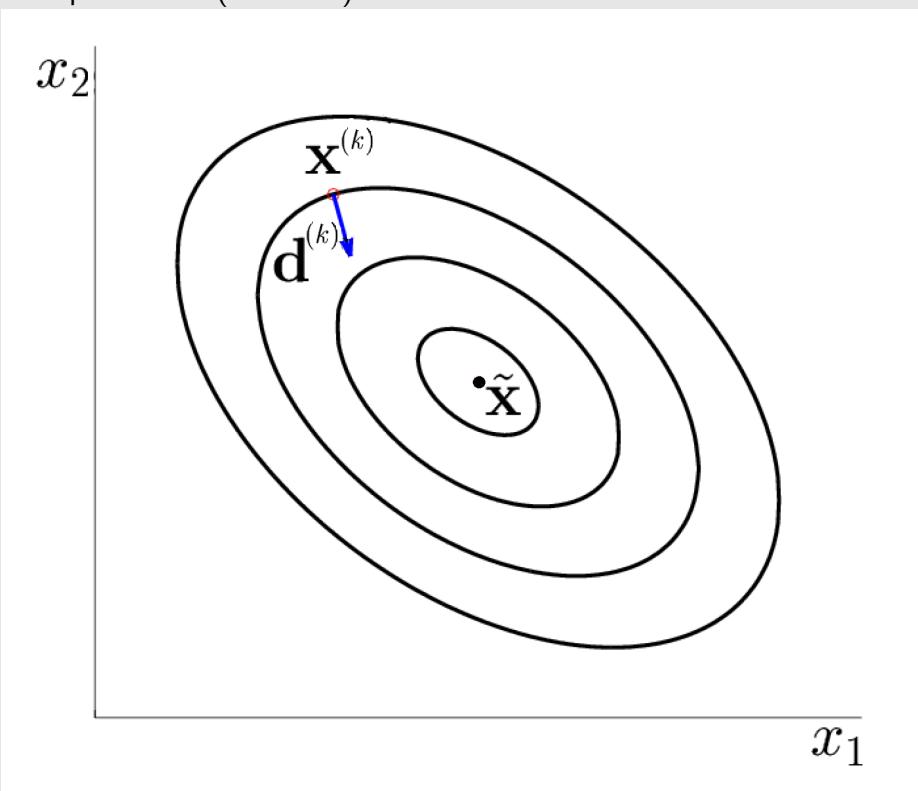
Stejně jako u každé iterační metody nejprve zvolíme počáteční approximaci řešení $\mathbf{x}^{(0)}$.

Princip gradientních metod spočívá v tom, že zvolíme směr a v tomto směru se budeme chtít co nejvíce přiblížit k přesnému řešení. Gradientní metoda je tedy určena volbou směrů, ve kterých minimalizujeme funkci F .

Během jedné iterace se pohybujeme po povrchu grafu funkce $F(\mathbf{x})$ tak, abychom se dostali na nižší vrstevnici.

V případě soustavy dvou rovnic získáme promítnutím grafu funkce $F(\mathbf{x})$ do roviny proměnných x_1, x_2 systém soustředných elips - hladin (vrstevnic).

Metoda největšího spádu

Metodu největšího spádu získáme, pokud budeme za směrové vektory volit směry největšího spádu, tj. vektory

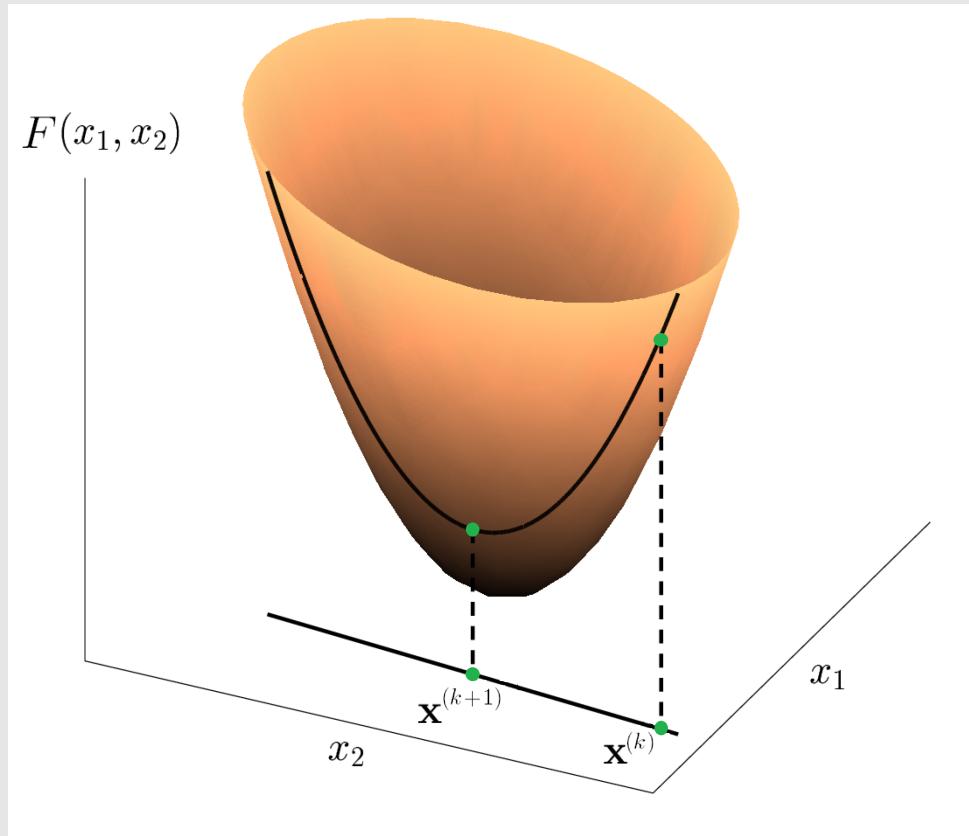
$$\mathbf{d}^{(k)} = -\operatorname{grad} F(\mathbf{x}^{(k)}) = \mathbf{b} - \mathbf{A}\mathbf{x}^{(k)}.$$

Iterační formuli volíme ve tvaru

$$\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \cdot \mathbf{d}^{(k)},$$

v každém kroku metody určíme směr největšího spádu $\mathbf{d}^{(k)}$ a provedeme jednorozměrnou minimalizaci v tomto směru, tj.

$$\min_{t>0} F(\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)}).$$

Minimalizovanou funkci proměnné t označíme $\Psi(t)$.

Potom platí:

$$\begin{aligned} \underbrace{F(\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)})}_{\Psi(t)} &= \frac{1}{2} (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)})^T \mathbf{A} (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)}) - \mathbf{b}^T (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)}) = \\ &= \frac{1}{2} \mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} + \frac{1}{2} t \mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} + \frac{1}{2} t \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} + \frac{1}{2} t^2 \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{b}^T \mathbf{x}^{(k)} - t \mathbf{b}^T \mathbf{d}^{(k)} \end{aligned}$$

$$\frac{d\Psi(t)}{dt} = \frac{1}{2} \mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} + \frac{1}{2} \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{b}^T \mathbf{d}^{(k)}$$

Poznámka: První 2 členy, tj. $\underline{\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)}}$ a $\underline{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)}}$ jsou skaláry a jsou si pro symetrickou matici \mathbf{A} rovny.

$$\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} = (\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)})^T = (\mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)})^T \mathbf{d}^{(k)} = \mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A}^T \mathbf{d}^{(k)}$$

$$\frac{d\Psi(t)}{dt} = t \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} + \underbrace{\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{b}^T \mathbf{d}^{(k)}}_{\begin{aligned} & (\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} - \mathbf{b}^T) \mathbf{d}^{(k)} \\ & - \mathbf{d}^{(k)T} \end{aligned}}$$

$$\frac{d\Psi(t)}{dt} = t \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} + \underbrace{\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{b}^T \mathbf{d}^{(k)}}_{\begin{aligned} & (\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} - \mathbf{b}^T) \mathbf{d}^{(k)} \\ & - \mathbf{d}^{(k)T} \end{aligned}}$$

$$\frac{d\Psi(t)}{dt} = t \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)} = 0$$

$$t^{(k)} = \boxed{\frac{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)}}{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)}}}$$

Poznámka:

Pokud by matice \mathbf{A} nesplňovala podmínu symetrie, jaký výsledek by nám dala metoda největšího spádu?

$$\text{grad } F(\mathbf{x}) = \mathbf{0}$$

$$\begin{aligned} \text{grad } F(\mathbf{x}) &= \text{grad } \left(\frac{1}{2} \mathbf{x}^T \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{b}^T \mathbf{x} \right) = \frac{1}{2} (\mathbf{x}^T \mathbf{A})^T + \frac{1}{2} \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{b} = \frac{1}{2} \mathbf{A}^T \mathbf{x} + \frac{1}{2} \mathbf{A} \mathbf{x} - \mathbf{b} = \mathbf{0} \\ \Rightarrow \quad & \boxed{\frac{1}{2} (\mathbf{A}^T + \mathbf{A}) \mathbf{x} = \mathbf{b}} \end{aligned}$$

Algoritmus metody největšího spádu

1. volba $\mathbf{x}^{(0)}, \varepsilon$
2. výpočet směru spádu $\mathbf{d}^{(k)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)}$
3. výpočet koeficientu $t^{(k)} = \frac{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)}}{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)}}$
4. výpočet nové iterace $\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{d}^{(k)}$
5. $k = k + 1$ a zpět na 2) pokud $\|\mathbf{x}^{(k+1)} - \mathbf{x}^{(k)}\| > \varepsilon$

Poznámka: Abychom ušetřili operace násobení matice a vektoru, určíme $\mathbf{d}^{(k+1)}$ takto:

$$\mathbf{d}^{(k+1)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} (\mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{d}^{(k)}) = \mathbf{d}^{(k)} - t^{(k)} \underbrace{\mathbf{A} \mathbf{d}^{(k)}}_{(*)}$$

(*) toto se počítalo v kroku 3 v předchozí

iteraci

Věta: Metoda největšího spádu konverguje (pro symetrickou, pozitivně definitní matici \mathbf{A}) pro libovolnou volbu počáteční aproximace $\mathbf{x}^{(0)}$ k přesnému řešení soustavy $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$.

Důkaz:

Konvergenci dokážeme v normě $\|\cdot\|_{\mathbf{A}} = \sqrt{\mathbf{x}^T \mathbf{Ax}}$ (tzv. energetická norma).

$\|\cdot\|_{\mathbf{A}}$ je s euklidovskou normou $\|\cdot\|_2$ ekvivalentní, tj. z toho již plyne i konvergence v $\|\cdot\|_2 = \sqrt{\mathbf{x}^T \mathbf{x}}$

(Definice: X ... lineární prostor, $\|\cdot\|_1$ a $\|\cdot\|_2$... normy na X ;

$\|\cdot\|_1$ a $\|\cdot\|_2$ jsou ekvivalentní, existují-li čísla $c, C > 0$: $\forall \mathbf{x} \in X \quad c\|\mathbf{x}\|_1 \leq \|\mathbf{x}\|_2 \leq C\|\mathbf{x}\|_1$)

tj. má platit

$$c^2 \mathbf{x}^T \mathbf{x} \leq \mathbf{x}^T \mathbf{Ax} \leq C^2 \mathbf{x}^T \mathbf{x}$$

$$\mathbf{x}^T (c^2 \mathbf{I}) \mathbf{x} \leq \mathbf{x}^T \mathbf{Ax} \leq \mathbf{x}^T (C^2 \mathbf{I}) \mathbf{x}$$

platí pro $c = |\lambda_{min}|$, $C = |\lambda_{max}|$

\mathbf{x}^* ... přesné řešení $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$

$\mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{x}^*$... chyba k -té iterace

Odvod'me nejprve vztah pro energetickou normu chyby k -té iterace.

$$F(\mathbf{x}^{(k)}) - F(\mathbf{x}^*) = F(\mathbf{x}^* + \mathbf{e}^{(k)}) - F(\mathbf{x}^*) = \dots \quad (*)$$

Obecně pro 2 body $\mathbf{x}, \mathbf{x} + t\mathbf{d}$ platí:

$$\begin{aligned} \mathbf{F}(\mathbf{x} + t\mathbf{d}) - \mathbf{F}(\mathbf{x}) &= \frac{1}{2}(\mathbf{x} + t\mathbf{d})^T \mathbf{A}(\mathbf{x} + t\mathbf{d}) - \mathbf{b}^T(\mathbf{x} + t\mathbf{d}) - \frac{1}{2}\mathbf{x}^T \mathbf{Ax} + \mathbf{b}^T \mathbf{x} = \\ &= t\mathbf{x}^T \mathbf{Ad} + \frac{1}{2}t^2 \mathbf{d}^T \mathbf{Ad} - t\mathbf{b}^T \mathbf{d} = \\ &= \underline{t\mathbf{d}^T (\mathbf{Ax} - \mathbf{b})} + \frac{1}{2}t^2 \mathbf{d}^T \mathbf{Ad} \end{aligned}$$

Pro náš případ $\mathbf{x} = \mathbf{x}^*, t = 1, \mathbf{d} = \mathbf{e}^{(k)}$

$$\dots = F(\mathbf{x}^* + \mathbf{e}^{(k)}) - F(\mathbf{x}^*) = \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} = \|\mathbf{e}^{(k)}\|_{\mathbf{A}}^2 \quad (**)$$

$$(*) + (**) \Rightarrow$$

$$F(\mathbf{x}^{(k)}) - F(\mathbf{x}^*) = \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} \quad (***)$$

$$(***) \Rightarrow$$

$$F(\mathbf{x}^{(k+1)}) - F(\mathbf{x}^*) = \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)} \quad (****)$$

Odečtením $(****)$ a $(***)$ dostaneme

$$F(\mathbf{x}^{(k+1)}) - F(\mathbf{x}^{(k)}) = \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)} - \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)}, \quad (\clubsuit)$$

kde iterace $\mathbf{x}^{(k+1)}$ je vypočtena metodou největšího spádu, tj.

$$\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{r}^{(k)}.$$

Pro výraz na levé straně opět použijeme **zvýrazněný vztah** pro hodnoty $\mathbf{x} = \mathbf{x}^{(k)}$, $t = t^{(k)}$, $\mathbf{d} = \mathbf{r}^{(k)}$

$$F(\mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{r}^{(k)}) - F(\mathbf{x}^{(k)}) = t^{(k)} \mathbf{r}^{(k)T} \left(\underbrace{\mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{b}}_{-\mathbf{r}^{(k)}} \right) + \frac{1}{2} t^{(k)2} \mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)} =$$

$$\left(t^{(k)} \text{ jsme počítali podle vztahu } \boxed{t^{(k)} = \frac{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)}}{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}}} \right)$$

$$= -\frac{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)})^2}{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}} + \frac{1}{2} \frac{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)})^2}{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)})^2} \mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)} = -\frac{1}{2} \frac{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)})^2}{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}} \quad (\spadesuit)$$

Porovnáním (\spadesuit) a (\clubsuit) dostaneme

$$\boxed{-\frac{1}{2} \frac{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)})^2}{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}} = \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)} - \frac{1}{2} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)}}. \quad (\heartsuit)$$

Nyní poslední rovnici

- a) vynásobíme 2
- b) poslední člen převedeme na druhou stranu
- c) a vydělíme jím rovnici

Dostaneme

$$\boxed{\frac{\mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)}}{\mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)}} = 1 - \frac{(\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)})^2}{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}} \underbrace{\mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)}}_{=\mathbf{r}^{(k)}}} \quad (\diamondsuit)$$

Platí $\boxed{\mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)}}$, protože $\mathbf{A} \mathbf{x}^* - \mathbf{b} = \mathbf{0}$ a $\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)}$

$$\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{b} \underbrace{- \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} + \mathbf{A} \mathbf{x}^*}_{\mathbf{A}(\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^{(k)})} - \mathbf{b} \underbrace{\mathbf{e}^{(k)}}_{\mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{r}^{(k)} = \|\mathbf{r}^{(k)}\|^2}$$

Dále z $\boxed{\mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)}}$ plyne $\mathbf{e}^{(k)} = \mathbf{A}^{-1} \mathbf{r}^{(k)}$ a tedy odhad

$$\|\mathbf{e}^{(k)}\| \leq \|\mathbf{A}^{-1}\| \cdot \|\mathbf{r}^{(k)}\|$$

Pro (\diamondsuit) dostáváme odhad:

$$\frac{\mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)}}{\mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)}} \leq 1 - \frac{\|\mathbf{r}^{(k)}\|^4}{\|\mathbf{A}\| \cdot \|\mathbf{r}^{(k)}\|^2 \cdot \|\mathbf{A}^{-1}\| \cdot \|\mathbf{r}^{(k)}\|^2} = 1 - \frac{1}{\|\mathbf{A}\| \cdot \|\mathbf{A}^{-1}\|} = \mathbf{q} < 1$$

Tj.

$$\boxed{\mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)} \leq \mathbf{q} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} \quad \forall k}. \quad (\blacksquare)$$

$$\mathbf{e}^{(k+1)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k+1)} \leq \mathbf{q} \mathbf{e}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{e}^{(k)} \quad \forall k$$

Důkaz:

Jde o to odhadnout q v (\blacksquare).

$$\|\mathbf{e}^{(k+1)}\|_{\mathbf{A}}^2 \leq q \|\mathbf{e}^{(k)}\|_{\mathbf{A}}^2 \quad \Rightarrow \quad \|\mathbf{e}^{(k)}\|_{\mathbf{A}}^2 \leq q^k \|\mathbf{e}^{(0)}\|_{\mathbf{A}}^2$$

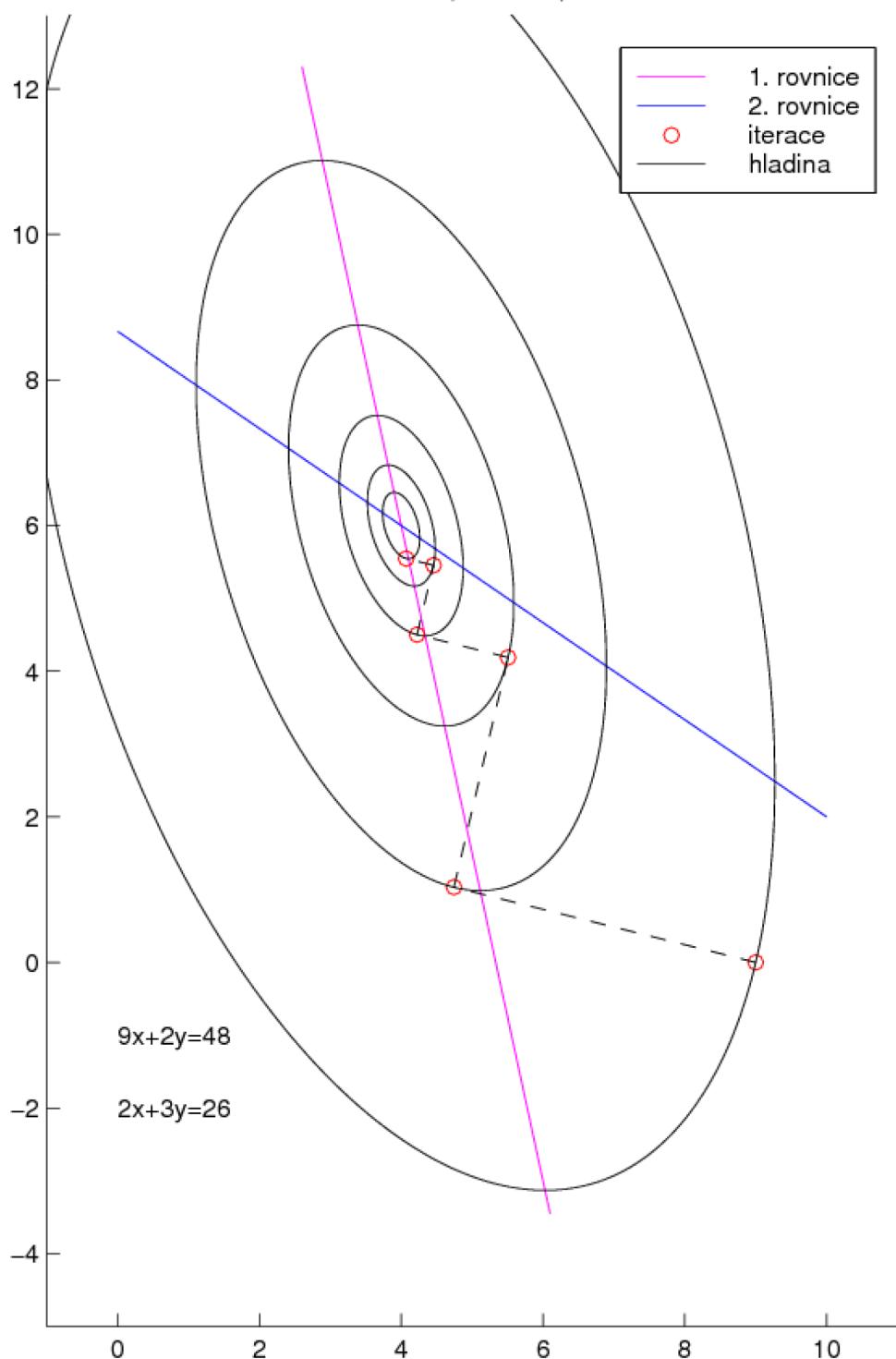
$$q = 1 - \frac{1}{\underbrace{\|\mathbf{A}\|}_{=\lambda_{max}} \cdot \underbrace{\|\mathbf{A}^{-1}\|}_{=\frac{1}{\lambda_{min}}}} = 1 - \frac{1}{\kappa(\mathbf{A})} = \boxed{\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A})} \leq \sqrt{\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1}}}$$

Důkaz poslední nerovnosti:

$$\begin{aligned} \frac{(\kappa(\mathbf{A}) - 1)^2}{\kappa^2(\mathbf{A})} &\leq \frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} \quad / : (\kappa(\mathbf{A}) - 1) \\ \frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa^2(\mathbf{A})} &\leq \frac{1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} \quad / \cdot \kappa^2(\mathbf{A})(\kappa(\mathbf{A}) + 1) \\ \kappa^2(\mathbf{A}) - 1 &\leq \kappa^2(\mathbf{A}) \quad \dots OK \end{aligned}$$

Geometrický význam metody největšího spádu

Metoda nejvetsiho spadu

Vlastnost reziduí

Všimněme si faktu, že vždy po sobě jdoucí iterace směru spádu, tj. $\mathbf{d}^{(k)}$ a $\mathbf{d}^{(k+1)}$ jsou na sebe kolmé.

Cvičení: Ukažte, že platí $\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k+1)} = 0$.

$$\begin{aligned}
 \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k+1)} &= \mathbf{d}^{(k)T} (\mathbf{b} - \mathbf{Ax}^{(k+1)}) = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} (\mathbf{b} - \mathbf{A}(\mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)}\mathbf{d}^{(k)})) = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} (\mathbf{b} - \mathbf{Ax}^{(k)} - t^{(k)}\mathbf{Ad}^{(k)}) = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} (\mathbf{d}^{(k)} - t^{(k)}\mathbf{Ad}^{(k)}) = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)} - t^{(k)} \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{Ad}^{(k)} = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)} - \frac{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)}}{\mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{Ad}^{(k)}} \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{Ad}^{(k)} = \\
 &= \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)} - \mathbf{d}^{(k)T} \mathbf{d}^{(k)} = 0
 \end{aligned}$$

Poznámka:

V případě, že budou hladiny (elipsy) „velmi protáhlé“, bude obecně metoda největšího spádu konvergovat velmi pomalu, nastane tzv. **cik-cak efekt**.

Na druhou stranu, pokud budou hladiny (elipsy) „skoro kružnice“, bude metoda největšího spádu konvergovat velmi rychle.

Nevýhodu cik-cak efektu odstraní nová metoda, tzv. **metoda sdružených gradientů**, která využívá důmyslnější volby směrů minimalizace, a sice tak, aby se neopakovali, jak k tomu docházelo u metody největšího spádu.

Příklad 1 - pokračování

Uvažovali jsme jednoduchou soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 25 & 0 \\ 0 & 16 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 25 \\ 8 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{x}^* = \begin{bmatrix} 1 \\ 0,5 \end{bmatrix}.$$

Jedna z vrstevnic měla tvar

$$\frac{(x-1)^2}{4^2} + \frac{(y-\frac{1}{2})^2}{5^2} = 1$$

poměr poloos:

$$\sqrt{\lambda_2} = \sqrt{16} \rightarrow 4 : 5 \leftarrow \sqrt{25} = \sqrt{\lambda_1}$$

$$\sqrt{\lambda_2} : \sqrt{\lambda_1}$$

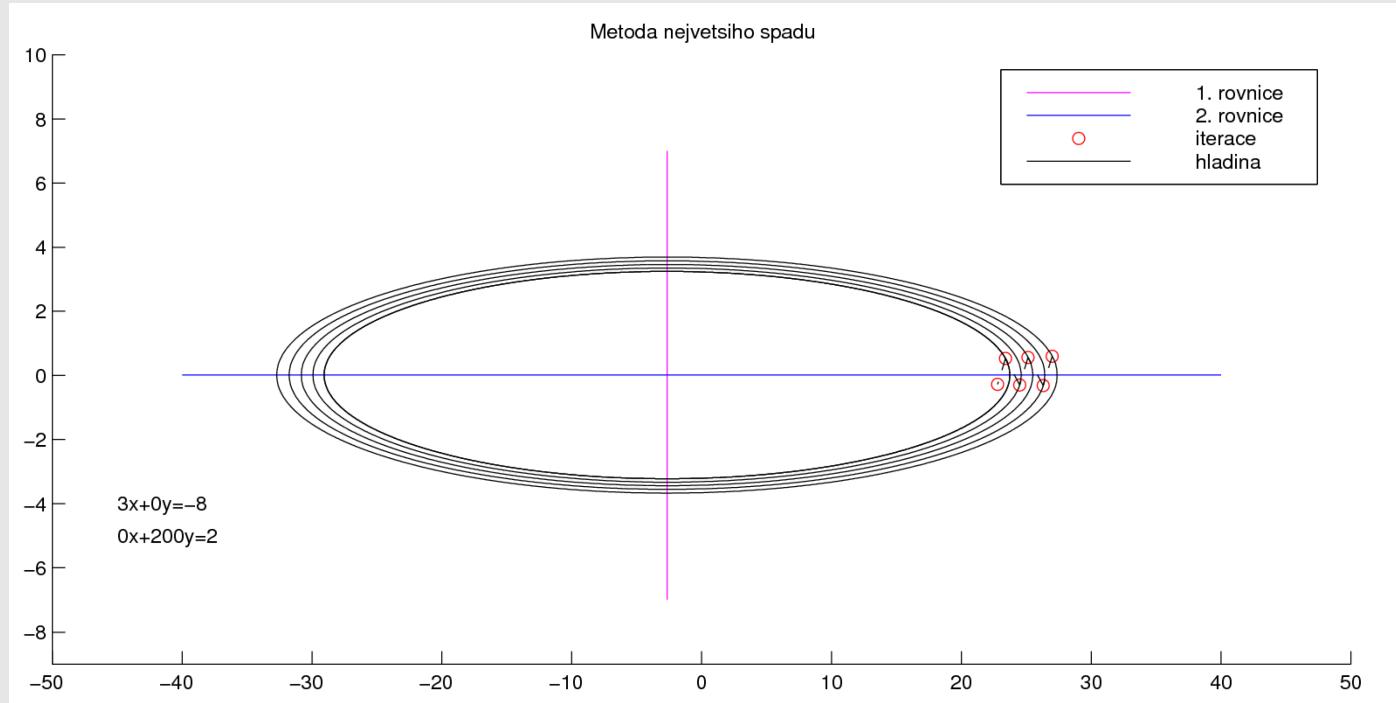
Poznámka:

- Pro případ $\lambda_2 \gg \lambda_1$ získáme protáhlé elipsy
- Pro případ $\lambda_2 \approx \lambda_1$ získáme skoro kružnice

Příklad 2

Pomocí metody největšího spádu řešte soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 200 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} -8 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \text{počáteční iterace } \mathbf{x}^{(0)} = \begin{bmatrix} 27 \\ 0,6 \end{bmatrix}.$$

k	$x^{(k)}$	$y^{(k)}$
0	27.000000	0.600000
1	26.307758	-0.317804
2	25.139940	0.563008
3	24.491101	-0.297251
4	23.396504	0.528335
5	22.788346	-0.277987
⋮	⋮	⋮
250	-2.657606	0.010180

vlastní čísla matice \mathbf{A} :

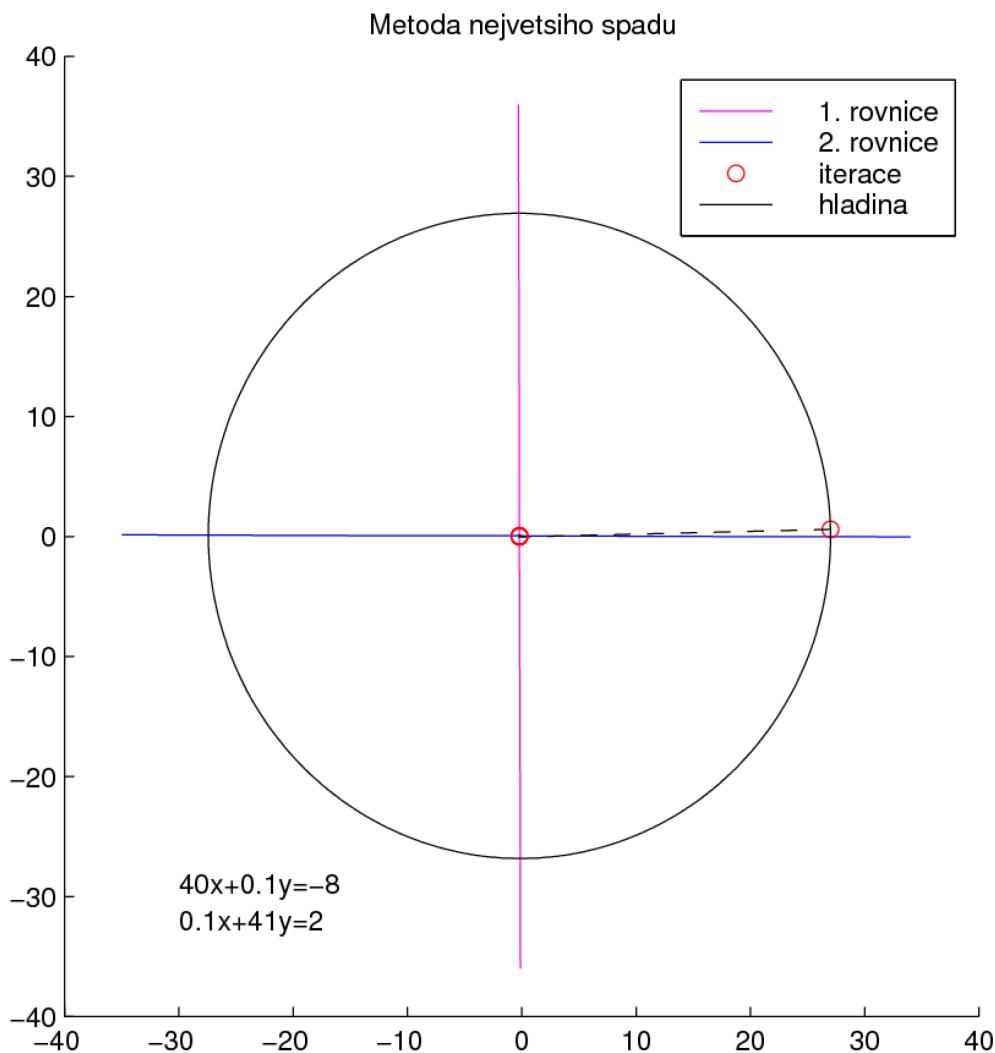
$$\lambda_1 = 3 \quad \text{a} \quad \lambda_2 = 200$$

přesné řešení soustavy je $\mathbf{x}^* = \begin{bmatrix} -\frac{8}{3} \\ \frac{1}{100} \end{bmatrix}$

Příklad 3

Pomocí metody největšího spádu řešte soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 40 & 0,1 \\ 0,1 & 41 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} -8 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad \text{počáteční iterace } \mathbf{x}^{(0)} = \begin{bmatrix} 27 \\ 0,6 \end{bmatrix}.$$

k	$x^{(k)}$	$y^{(k)}$
0	27.000000	0.600000
1	-0.197972	-0.032418
2	-0.199872	0.049274
3	-0.200123	0.049268

vlastní čísla matice \mathbf{A} :

$$\lambda_1 \doteq 39,99 \quad \text{a} \quad \lambda_2 \doteq 41,01$$

přesné řešení soustavy \mathbf{x}^* se s $\mathbf{x}^{(3)}$ shoduje na 6 desetiných míst

Poznámky k rychlosti konvergence:

$$\|\mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{x}^*\|_{\mathbf{A}} = \left(\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} \right)^k \|\mathbf{x}^{(0)} - \mathbf{x}^*\|_{\mathbf{A}}$$

- Je-li $\underline{\kappa(\mathbf{A})} \gg 1$, tj. $\lambda_{max} \gg \lambda_{min}$, pak metoda největšího spádu konverguje pomalu

$$\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} = \frac{\kappa(A) - 1 + 1 - 1}{\kappa(A) + 1} = 1 - \underbrace{\frac{2}{\kappa(A) + 1}}_{\rightarrow \infty \text{ pro } \kappa(A) \rightarrow \infty} \lesssim 1$$

- Je-li $\underline{\kappa(\mathbf{A})} \gtrsim 1$, tj. $\lambda_{max} \approx \lambda_{min}$, pak metoda největšího spádu konverguje rychle

$$\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} = 1 - \underbrace{\frac{2}{\kappa(\mathbf{A}) + 1}}_{\approx 2} \approx 0$$

- Pokud jsou vrstevnice sféry (v \mathbb{R}^2 kružnice), potom metoda největšího spádu nalezne řešení (přesné) v jednom kroku.

Poznámka:

Směr, ve kterém provádíme minimalizaci v rámci jednoho kroku metody, můžeme volit i jinak než směr největšího spádu.

Obecně označme používané směry $\mathbf{s}^{(k)}$.

Novou iteraci hledáme ve tvaru

$$\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{s}^{(k)}$$

Koeficient t získáme z jednorozměrné minimalizace

$$\min_{t>0} \underbrace{F(\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{s}^{(k)})}_{\Phi(t)}$$

$$\Phi(t) = \frac{1}{2} (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{s}^{(k)})^T \mathbf{A} (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{s}^{(k)}) - \mathbf{b}^T (\mathbf{x}^{(k)} + t \mathbf{s}^{(k)})$$

$$\begin{aligned} \frac{d\Phi(t)}{dt} &= t \mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)} + \underbrace{\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)} - \mathbf{b}^T \mathbf{s}^{(k)}}_{\underbrace{(\mathbf{x}^{(k)T} \mathbf{A} - \mathbf{b}^T) \mathbf{s}^{(k)}}_{\underbrace{(\mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{b})^T}_{\mathbf{r}^{(k)}}}} = 0 \\ &= -\mathbf{r}^{(k)} \text{ (reziduum)} \end{aligned}$$

$$t^{(k)} = \frac{\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{s}^{(k)}}{\mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}}$$

Volíme-li za vektory $\mathbf{s}^{(k)}$ postupně jednotkové vektory souřadních os, získáme Gauss-Seidelovu metodu !!!

Pokud na vektor \mathbf{x} aplikujeme 1 iteraci gradientní metody se směrovým vektorem $\mathbf{e}_i = [0, \dots, 0, 1, 0, \dots 0]^T$ (na i -té pozici 1, jinak 0), dostaneme:

$$\mathbf{x} := \mathbf{x} + \frac{\mathbf{r}^T \mathbf{e}_i}{\mathbf{e}_i^T \mathbf{A} \mathbf{e}_i} \mathbf{e}_i. \quad (\bullet)$$

Platí: $\mathbf{e}_i^T \mathbf{A} \dots i$ -tý řádek matice \mathbf{A}

$\mathbf{e}_i^T \mathbf{A} \mathbf{e}_i \dots$ diagonální prvek a_{ii} matice \mathbf{A}

$\mathbf{r} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x} \dots$ reziduum

$\mathbf{r}^T \mathbf{e}_i = r_i \dots$ i -tá složka vektoru \mathbf{r}

$r_i = b_i - \sum_{j=1}^n a_{ij} x_j$

Vztah (\bullet) zvětší i -tou složku vektoru \mathbf{x} o hodnotu r_i , tj.

$$x_i := x_i + \underbrace{\frac{1}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{j=1}^n a_{ij} x_j \right)}_{= r_i},$$

$$x_i := \frac{1}{a_{ii}} \left(b_i - \sum_{j=1}^{i-1} a_{ij} x_j - \sum_{j=i+1}^n a_{ij} x_j \right).$$

Script v MATLABu

```

function [vysledky_gs,vysledky_gm]=gs_gm(A,b,x0,iteraci);

%*****
%
% Porovnani Gauss-Seidelovy metody a
% gradientni metody, kde za smery volime
% jednotkové vektory souradnych os
%*****


n=size(A,1);

%*****
%
% Gauss-Seidelova metoda
%*****


x=x0;
vysledky_gs=x';
D=diag(diag(A)); L=tril(A)-D; U=triu(A)-D;
H=-(L+D)\U;
g=(L+D)\b;

for i=1:iteraci
    x=H*x+g;
    vysledky_gs=[vysledky_gs;x'];
end

%*****
%
% Gradientni metoda
%*****


x=x0;
vysledky_gm=x';

for i=1:iteraci
    for j=1:n
        s=zeros(n,1);
        s(j)=1;
        r=-A*x+b;
        t=(r'*s)/(s'*A*s);
        x=x+t*s;
    end;
    vysledky_gm=[vysledky_gm;x'];
end

```

Úvaha

Při vhodné volbě směrových vektorů $s^{(k)}$ je možné dojít do přesného řešení za konečný počet kroků $\leq n$. Musí existovat n vektorů $s^{(k)}$ tak, že

$$\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^{(0)} = \sum_{k=1}^n t^{(k)} s^{(k)} \quad (*)$$

Jak volit směry $s^{(k)}$?

- Zkusíme takto: nechť $s^{(k)}$ tvoří bázi (ortogonální) n -rozměrného euklidovského prostoru, potom vynásobením (*) skalárně s $s^{(k)}$ a úpravou získáme

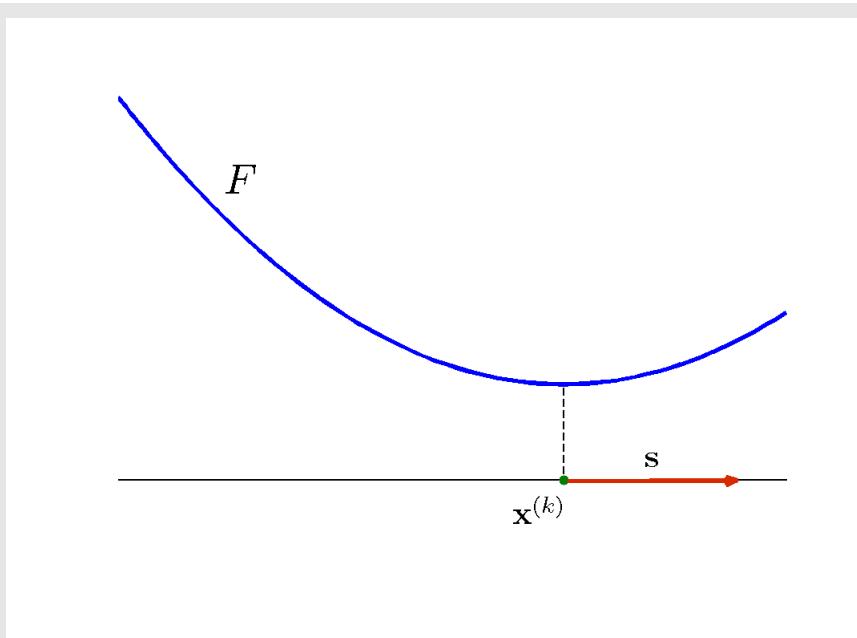
$$s^{(k)T}(\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^{(0)}) = t^{(k)} s^{(k)T} s^{(k)}$$

$$t^{(k)} = \frac{s^{(k)T}(\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^{(0)})}{s^{(k)T} s^{(k)}} \quad \dots \text{nešikovné !, obsahuje přesné řešení}$$

- je třeba zvolit lepší strategii volby vektorů $s^{(k)}$

Definice $\mathbf{x}^{(k)}$ je **optimální vzhledem ke směru** $s \neq 0$, jestliže

$$F(\mathbf{x}^{(k)}) \leq F(\mathbf{x}^{(k)} + ts) \quad \forall t \in \mathbb{R} \quad (\star)$$

Poznámka: Je-li $\mathbf{x}^{(k)}$ optimální vzhledem k libovolnému směru z vektorového prostoru V , říkáme, že je $\mathbf{x}^{(k)}$ **optimální vzhledem k** V .

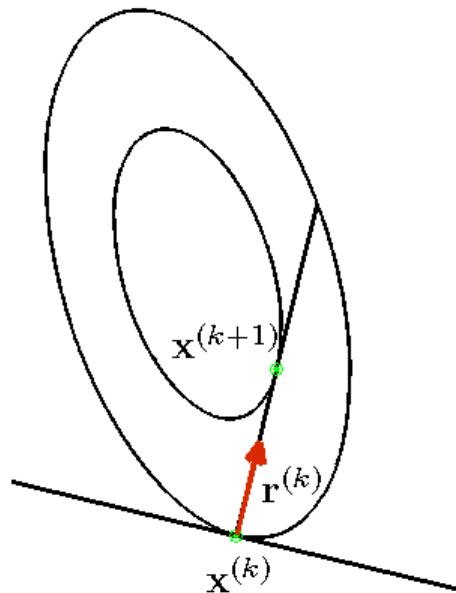
Podle (*) se minima nabývá pro $t = 0$, tzn. že derivace F podle t je v minimu ($t = 0$) rovna 0:

$$\frac{\partial F}{\partial t}(\mathbf{x}^{(k)} + ts) = t s^T \mathbf{A} s + s^T (\mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{b})$$

$$\frac{\partial F}{\partial t} \left(\mathbf{x}^{(k)} \right) = \mathbf{s}^T \underbrace{\left(\mathbf{A}\mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{b} \right)}_{= \mathbf{r}^{(k)}} = 0$$

$$\mathbf{s} \perp \mathbf{r}^{(k)}$$

Poznámka: Iterace $\mathbf{x}^{(k+1)}$ metody největšího spádu je optimální vzhledem k reziduu $\mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{b} - \mathbf{A}\mathbf{x}^{(k)}$... směry, ve kterých minimalizujeme.

Naším cílem je, aby se i v dalších iteracích zachovávala optimalita k již použitým směrům.

To pro metodu největšího spádu bohužel neplatí.

Např. pro soustavu ve $2D$ jsme ukazovali, že směry největšího spádu (reziduí) jsou na sebe kolmé,

$$\text{tj. } \mathbf{r}^{(k)} \perp \mathbf{r}^{(k+1)} \quad \text{a} \quad \mathbf{r}^{(k+1)} \perp \mathbf{r}^{(k+2)} \quad \Rightarrow \quad \boxed{\mathbf{r}^{(k)} \parallel \mathbf{r}^{(k+2)}} \quad !!!$$

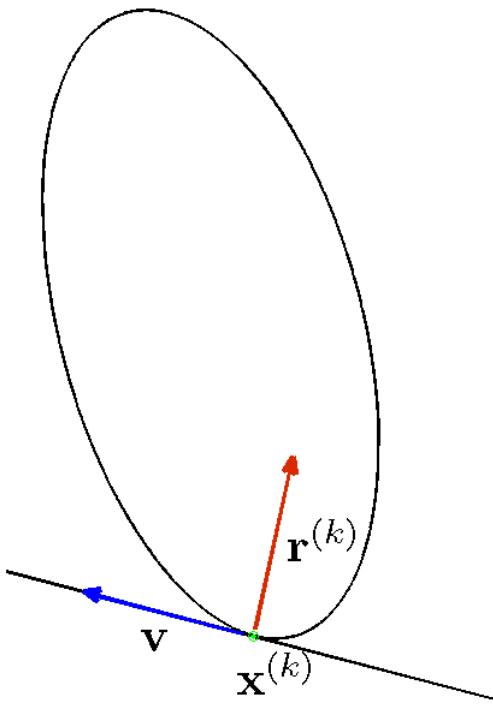
$\Rightarrow \mathbf{x}^{(k+2)}$ je optimální vzhledem k $\mathbf{r}^{(k+1)}$, ale již není optimální vzhledem k $\mathbf{r}^{(k)}$

Existují směry, které udržují optimalitu k předchozím?

Nechtě

$$\boxed{\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + \mathbf{s}}.$$

Předpokládejme, že $\mathbf{x}^{(k)}$ je optimální vzhledem k \mathbf{v} (tj. $\mathbf{r}^{(k)} \perp \mathbf{v}$).

Chceme-li, aby bylo i $x^{(k+1)}$ optimální vzhledem k v , (tj. $r^{(k+1)} \perp v$), musí platit:

$$0 = v^T r^{(k+1)} = v^T (b - Ax^{(k+1)}) = v^T (b - A(x^{(k)} + s)) = v^T \left(\underbrace{b - Ax^{(k)}}_{r^{(k)}} - As \right) = v^T (r^{(k)} - As) = -v^T As$$

Závěr

Chceme-li zachovat optimalitu vzhledem ke všem použitým směrům, musí tyto směry splňovat podmínky tzv. **A -ortogonalitu**, tj. pro 2 různé směry s a v musí platit:

$$v^T As = 0.$$

Poznámka: Vektorům které jsou **A -ortogonální** se také říká **A -sdružené**.

Metoda sdružených gradientů

Za směry, ve kterých minimalizujeme, budeme brát A -ortogonální vektory $s^{(k)}$.

Platí tedy:

$$s^{(k)^T} A s^{(l)} = 0, \quad k \neq l.$$

Chceme, aby platilo:

$$s^{(k)^T} A \cdot / \quad \boxed{x^* - x^{(0)} = \sum_{k=1}^n t^{(k)} s^{(k)}} \quad (*)$$

$$\underbrace{\mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{A}(\mathbf{x}^* - \mathbf{x}^{(0)})}_{\mathbf{Ax}^* - \mathbf{Ax}^{(0)}} = t^{(k)} \mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}$$

$$\mathbf{Ax}^* - \mathbf{Ax}^{(0)} = \underbrace{\mathbf{Ax}^* - \mathbf{b}}_{= \mathbf{0}} - \underbrace{\mathbf{Ax}^{(0)} + \mathbf{b}}_{\mathbf{r}^{(0)}}$$

$$t^{(k)} = \frac{\mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{r}^{(0)}}{\mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}}$$

Strategie volby směrů

- Máme-li ortogonální bázi \mathbb{R}^n , lze z ní procesem A -ortogonalizace získat A -ortogonální bázi.

- Za ortogonální bázi budeme volit reziduové vektory.

Aby proces ortogonalizace vedl k cíli, musíme zaručit, že reziduové vektory tvoří bázi.

Ortogonalitu ukážeme vzápětí; může se stát, že se některé reziduum anuluje.

Potom ovšem iterační proces končí - dosáhli jsme přesného řešení.

- Provádíme tedy současně 2 procesy!

- iterační proces
- proces A -ortogonalizace

- Vektory reziduí budeme značit $\mathbf{r}^{(k)}$, získané sdružené směry označíme $\mathbf{s}^{(k)}$

- pro zadané $\mathbf{x}^{(0)}$ určíme $\mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{b} - \mathbf{Ax}^{(0)}$
- $\mathbf{s}^{(0)}$ položíme rovno $\mathbf{r}^{(0)}$
- určíme $\mathbf{x}^{(1)}$ optimální vzhledem k $\mathbf{s}^{(0)}$
- určíme $\mathbf{r}^{(1)}$
- $\mathbf{s}^{(1)}$ určujeme z $\mathbf{r}^{(1)}$ tak, aby $\mathbf{s}^{(1)T} \mathbf{As}^{(0)} = 0$
- atd.

Proces A -ortogonalizace

$$\mathbf{s}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)} + \sum_{i=1}^{k-1} \beta_{ki} \mathbf{s}^{(i)}$$

(••)

(Při určení $\mathbf{s}^{(k)}$ vyjdeme z $\mathbf{r}^{(k)}$. Při čítání násobky předchozích $\mathbf{s}^{(i)}$ tak, abychom zaručili A -ortogonalitu.)

Koeficienty β_{ki} volíme tak, aby

$$\mathbf{s}^{(k)T} \mathbf{As}^{(i)} = 0, \quad (i < k)$$

(••) vynásobíme $\mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{A} \cdot /$

$$\underbrace{\mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{As}^{(k)}}_{= 0} = \mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{Ar}^{(k)} + \beta_{ki} \mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{As}^{(i)}$$

$$\Rightarrow \beta_{ki} = -\frac{\mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{Ar}^{(k)}}{\mathbf{s}^{(i)T} \mathbf{As}^{(i)}}$$

Z vlastností A -ortogonality vyplývá řada skutečností.

Věta 1 Platí

$$\begin{aligned}\mathbf{r}^{(k)T} \cdot \mathbf{s}^{(j)} &= \mathbf{r}^{(0)T} \cdot \mathbf{s}^{(j)} & k \leq j \\ \mathbf{r}^{(k)T} \cdot \mathbf{s}^{(j)} &= 0 & k > j\end{aligned}$$

Důkaz:

$$\begin{aligned}-\mathbf{b} \cdot / \quad \mathbf{A} \cdot / \quad \mathbf{x}^{(k+1)} &= \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{s}^{(k)} \\ \Rightarrow \quad -\mathbf{r}^{(k+1)} &= -\mathbf{r}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)} \\ \Rightarrow \quad \mathbf{r}^{(k)} &= \mathbf{r}^{(0)} - \sum_{j=1}^{k-1} t^{(j)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)}\end{aligned}$$

vynásobíme skalárně $\mathbf{s}^{(j)}$

$$\mathbf{r}^{(k)T} \mathbf{s}^{(j)} = \mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{s}^{(j)} - \underbrace{t^{(j)} \mathbf{s}^{(j)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)}}_{(*)}$$

(*) počítáme (viz dříve) takto

$$t^{(j)} = \frac{\mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{s}^{(j)}}{\mathbf{s}^{(j)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)}}$$

□

Důkaz:

vztah (••) vynásobíme skalárně $\mathbf{s}^{(j)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)}$

$$\mathbf{s}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)} + \sum_{i=1}^{k-1} \beta_{ki} \mathbf{s}^{(i)} \quad (\bullet\bullet)$$

$$\begin{aligned}\underbrace{\mathbf{s}^{(j)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}}_{= 0 \ (k < j)} &= \mathbf{s}^{(j)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)} + \sum_{i=1}^{k-1} \beta_{ki} \underbrace{\mathbf{s}^{(j)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(i)}}_{= 0 \ (k \leq j)} \\ &\neq 0 \ (k = j)\end{aligned}$$

□

Důkaz:

Úplnou matematickou indukcí ukážeme, že

$$\mathbf{r}^{(j)T} \mathbf{r}^{(k)} = 0 \quad \text{pro} \quad j > k.$$

Platí

$$\mathbf{r}^{(k+1)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{b} - \mathbf{A}(\mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{r}^{(k)}) = \mathbf{r}^{(k)} - t^{(k)} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}$$

$$1. \underline{j = 1} \Rightarrow k = 0$$

$$\mathbf{r}^{(1)T} \mathbf{r}^{(0)} = (\mathbf{r}^{(0)} + t^{(0)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(0)})^T \mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{r}^{(0)} + t^{(0)} \mathbf{s}^{(0)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{r}^{(0)} - \frac{\mathbf{r}^{(0)T} \mathbf{s}^{(0)}}{\mathbf{s}^{(0)T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(0)}} \mathbf{s}^{(0)T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(0)} = 0$$

$$(\mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{s}^{(0)})$$

2. a) $\underline{\forall k < j}$ platí: $\boxed{\mathbf{r}^{(j+1)^T} \mathbf{r}^{(k)} = 0}$

$$\mathbf{r}^{(j+1)^T} \mathbf{r}^{(k)} = (\mathbf{r}^{(j)} + t^{(j)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)})^T \mathbf{r}^{(k)} = \underbrace{\mathbf{r}^{(j)^T} \mathbf{r}^{(k)}}_{=0 \text{ (předpoklad)}} + t^{(j)} \underbrace{\mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}}_{=0 \text{ (Věta 2)}}$$

b) $\boxed{\mathbf{r}^{(j+1)^T} \mathbf{r}^{(j)} = 0}$

$$\mathbf{r}^{(j+1)^T} \mathbf{r}^{(j)} = (\mathbf{r}^{(j)} + t^{(j)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)})^T \mathbf{r}^{(j)} = \mathbf{r}^{(j)^T} \mathbf{r}^{(j)} + t^{(j)} \mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(j)} = \underbrace{\mathbf{r}^{(j)^T} \mathbf{r}^{(j)} - \frac{\mathbf{r}^{(0)^T} \mathbf{s}^{(j)}}{\mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)}} \mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(j)}}_{\mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(j)} = \mathbf{s}^{(j)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(j)} \text{ (Věta 2)}} \quad \mathbf{r}^{(j)^T} \mathbf{r}^{(j)} = \mathbf{r}^{(0)^T} \mathbf{s}^{(j)} \text{ (Věta 1)}$$

□

Důkaz: Platí:

$$\beta_{ki} = -\frac{\mathbf{s}^{(i)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)}}{\mathbf{s}^{(i)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(i)}}$$

Pro čitatel platí:

$$\mathbf{s}^{(i)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k)} = \mathbf{r}^{(k)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(i)} = \mathbf{r}^{(k)^T} \frac{1}{t^{(i)}} (\mathbf{r}^{(i+1)} - \mathbf{r}^{(i)}),$$

kde se použil vztah

$$\mathbf{r}^{(i+1)} = \mathbf{r}^{(i)} + t^{(i)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(i)}, \quad t^{(i)} \neq 0 \quad \text{pro } \mathbf{r}^{(i)} \neq 0$$

Platí

- pro $i < k-1$: čitatel $\beta_{ki} = \mathbf{r}^{(k)^T} (\mathbf{r}^{(i+1)} - \mathbf{r}^{(i)}) \frac{1}{t^{(i)}} = 0$ (Tvrzení)
- pro $i = k-1$: čitatel $\beta_{k,k-1} = \mathbf{r}^{(k)^T} (\mathbf{r}^{(k)} - \mathbf{r}^{(k-1)}) \frac{1}{t^{(k-1)}} = \mathbf{r}^{(k)^T} \mathbf{r}^{(k)} \frac{1}{t^{(k-1)}} \neq 0$ (pro $\mathbf{r}^{(k)} \neq 0$)

□

Algoritmus (Metoda sdružených gradientů)

1. $\mathbf{x}^{(0)}, \varepsilon$

2. $\mathbf{r}^{(0)} = \mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(0)}, \mathbf{s}^{(0)} = \mathbf{r}^{(0)}$

3. $t^{(k)} = \frac{\mathbf{s}^{(k)^T} \mathbf{r}^{(k)}}{\mathbf{s}^{(k)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}}$

4. $\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{s}^{(k)}$

5. $\mathbf{r}^{(k+1)} = \mathbf{r}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}$

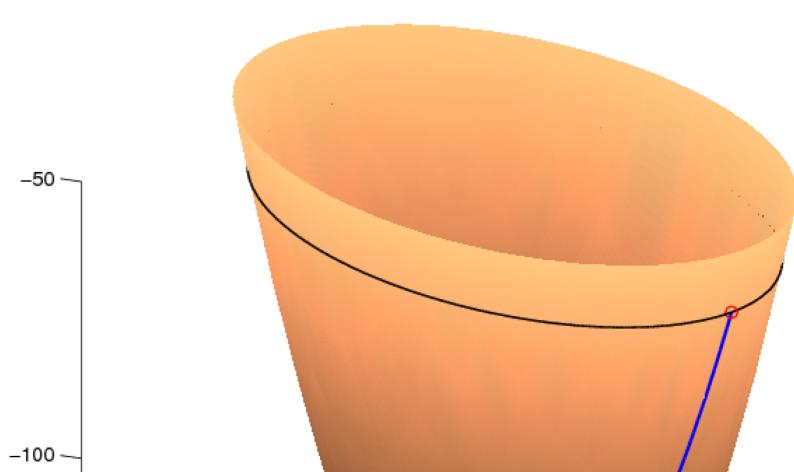
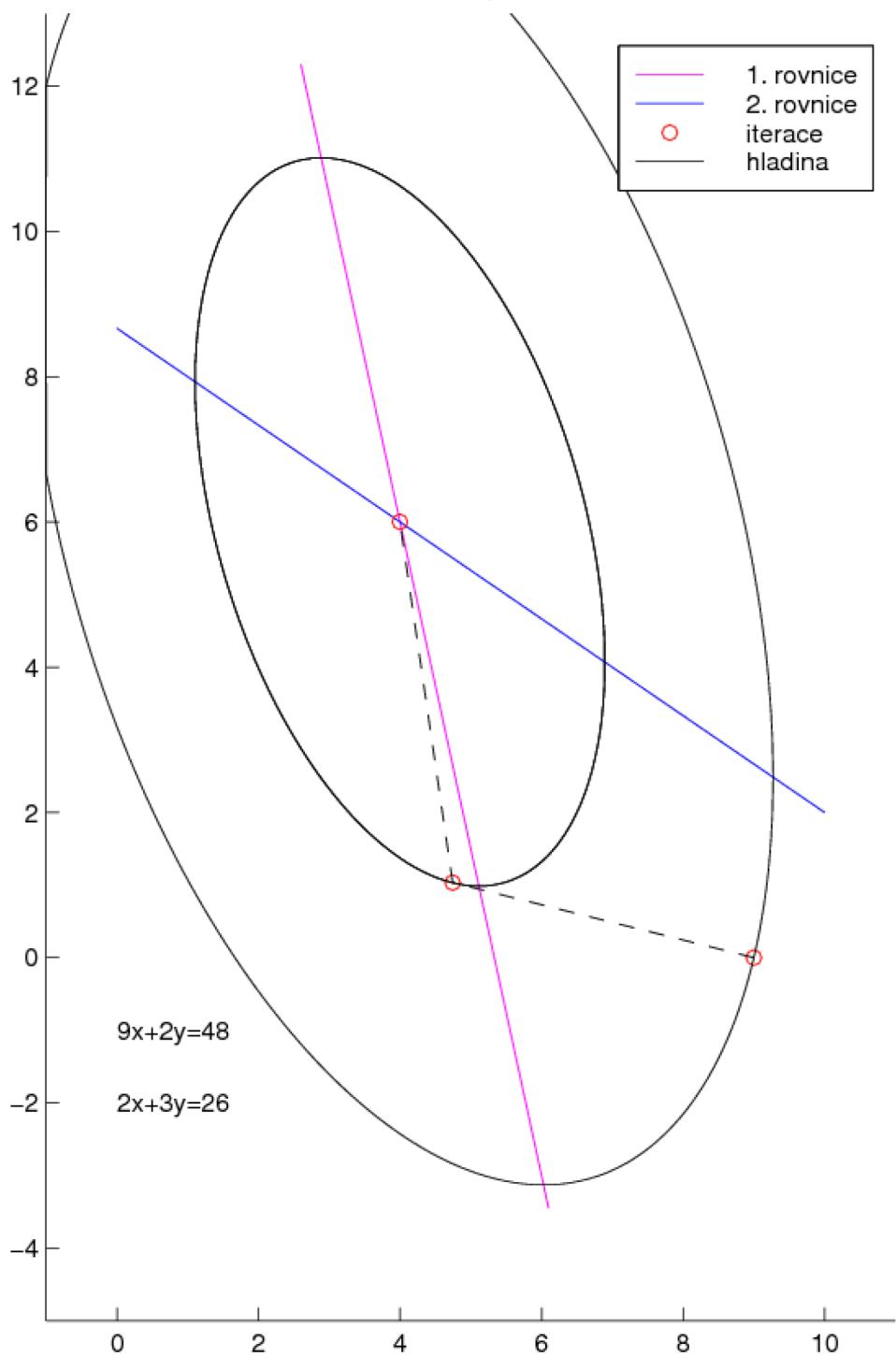
6. $\beta_k = -\frac{\mathbf{s}^{(k)^T} \mathbf{A} \mathbf{r}^{(k+1)}}{\mathbf{s}^{(k)^T} \mathbf{A} \mathbf{s}^{(k)}}$

7. $\mathbf{s}^{(k+1)} = \mathbf{r}^{(k+1)} + \beta_k \mathbf{s}^{(k)}$

8. If $\|\mathbf{x}^{(k+1)} - \mathbf{x}^{(k)}\| < \varepsilon$ then konec, else → add 3

Geometrický význam metody sdružených gradientů

Metoda sdružených gradientů

Poznámka: Gradientní metody patří mezi **nestacionární metody**.

např. pro metodu největšího spádu platí

$$\mathbf{x}^{(k+1)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} \mathbf{d}^{(k)} = \mathbf{x}^{(k)} + t^{(k)} (\mathbf{b} - \mathbf{A} \mathbf{x}^{(k)}) = \underbrace{(\mathbf{I} - t^{(k)} \mathbf{A})}_{\mathbf{H}^{(k)}} \mathbf{x}^{(k)} + \underbrace{t^{(k)} \mathbf{b}}_{\mathbf{g}^{(k)}}$$

V každém kroku se mění matice $\mathbf{H}^{(k)}$.

Platí-li $\|\mathbf{H}^{(k)}\| \rightarrow 0$ (pro $k \rightarrow \infty$), dostaneme metody se superlineární rychlostí konvergence.

Věta Nechť \mathbf{A} je symetrická pozitivně definitní. Potom metoda sdružených gradientů konverguje nejvíše po n krocích. Navíc chyba k -té iterace ($k < n$) je ortogonální na směry $\mathbf{s}^{(j)}$, $j = 0, 1, \dots, k-1$ a platí:

$$\|\mathbf{x}^{(k)} - \mathbf{x}^*\|_{\mathbf{A}} \leq \frac{2C^k}{1+C^{2k}} \|\mathbf{x}^{(0)} - \mathbf{x}^*\|_{\mathbf{A}},$$

kde $C = \frac{\sqrt{\kappa(\mathbf{A})} - 1}{\sqrt{\kappa(\mathbf{A})} + 1}$, $\kappa(\mathbf{A}) = \frac{\lambda_{max}}{\lambda_{min}}$.

Poznámka: V metodě největšího spádu vystupuje ve vztahu pro chybu k -té iterace koeficient

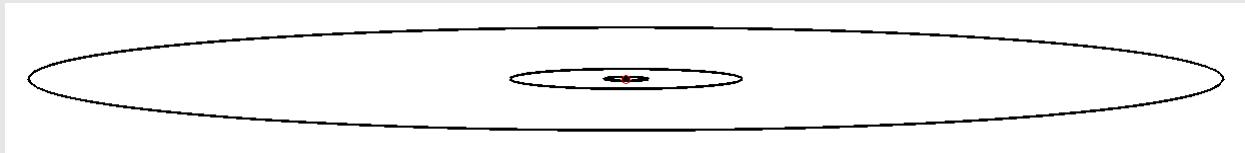
$$\left(\frac{\kappa(\mathbf{A}) - 1}{\kappa(\mathbf{A}) + 1} \right)^k.$$

Je zřejmé, že na rychlosť konvergence má vliv číslo $\kappa(\mathbf{A})$, tj. λ_{max} a λ_{min} . Čím blíže je λ_{max} a λ_{min} , tím rychleji metody konvergují.

Příklad 4

Řešte soustavu $\mathbf{Ax} = \mathbf{b}$, kde

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 10000 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{b} = \begin{bmatrix} 1 \\ 10000 \end{bmatrix}, \quad \text{přesné řešení } \mathbf{x}^* = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

- poměr poloos elips je $\sqrt{10000} : \sqrt{1} = 100 : 1 !!!$
- $\kappa(\mathbf{A}) = \frac{10000}{1} = 10000 \Rightarrow$ pomalá konvergence!

Vezměme si matici $\mathbf{P}^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & \frac{1}{10000} \end{bmatrix}$ ($\det(\mathbf{P}^{-1}) \neq 0$) a řešme soustavu

$$\mathbf{P}^{-1} \mathbf{Ax} = \mathbf{P}^{-1} \mathbf{b}$$

$$\begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

- $\varkappa(\mathbf{P}^{-1} \mathbf{A}) = \frac{1}{1} = 1 \Rightarrow$ rychlá konvergence (1. iterace). Mluvíme o tzv. **předpodmiňování**.

Poznámka:

Chceme-li i novou (předpodmíněnou) soustavu řešit metodou sdružených gradientů, musí být její matice symetrická pozitivně definitní.

Místo matice $\mathbf{P}^{-1} \mathbf{A}$ vezmeme matici (podobnou \mathbf{A}) $\mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} \mathbf{A} \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}}$ (\mathbf{P} ... symetrická pozitivně definitní) a řešíme soustavu

$$\widetilde{\mathbf{A}} \tilde{\mathbf{x}} = \tilde{\mathbf{b}}$$

$$\widetilde{\mathbf{A}} = \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} \mathbf{A} \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}}, \quad \tilde{\mathbf{x}} = \mathbf{P}^{\frac{1}{2}} \mathbf{x}, \quad \tilde{\mathbf{b}} = \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} \mathbf{b}$$

Jak volit matice předpodmínění \mathbf{P} ?

... řada možností, např. $\mathbf{P} = \text{diag}(\mathbf{A})$

Příklad 5

Porovnejte vlastní čísla zadané matice \mathbf{A} a matice získané pomocí diagonálního předpodmínění.

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1000000 & 200 & 30 & 0 \\ 200 & 10000 & 40 & 0 \\ 30 & 40 & 100 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{P} = \begin{bmatrix} 1000000 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 10000 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 100 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

$$\mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} = \begin{bmatrix} \frac{1}{\sqrt{1000000}} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{\sqrt{10000}} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{100}} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{1}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{1000} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{100} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{10} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{1} \end{bmatrix}$$

$$\begin{aligned} \widetilde{\mathbf{A}} = \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} \mathbf{A} \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} &= \begin{bmatrix} \frac{1}{1000} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{100} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{10} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1000000 & 200 & 30 & 0 \\ 200 & 10000 & 40 & 0 \\ 30 & 40 & 100 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{1}{1000} & 0 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{100} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{10} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \frac{1}{1} \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 0.002 & 0.003 & 0 \\ 0.002 & 1 & 0.04 & 0 \\ 0.003 & 0.04 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

vlastní čísla matice \mathbf{A} :

$$\lambda_1 = 1; \quad \lambda_2 \doteq 99,837534233; \quad \lambda_3 \doteq 10000,121161153; \quad \lambda_4 \doteq 1000000,041304614$$

$$\varkappa(\mathbf{A}) \doteq \frac{1000000,041304614}{1} = 1000000,041304614$$

vlastní čísla matice $\widetilde{\mathbf{A}} = \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}} \mathbf{A} \mathbf{P}^{-\frac{1}{2}}$:

$$\tilde{\lambda}_1 \doteq 0,959987454937999; \quad \tilde{\lambda}_2 \doteq 0,999702401514713; \quad \tilde{\lambda}_3 = 1; \quad \tilde{\lambda}_4 \doteq 1,040310143547287$$

$$\varkappa(\widetilde{\mathbf{A}}) \doteq \frac{1,040310143547287}{0,959987454937999} \doteq 1,083670560689229$$